

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214200150
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1214200150.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Silvie Walterovej a JUDr. Evy Mészárosovej v právnej veci žalobkyne: G. G. P. , narodená dňa X.X.XXXX, trvale bytom K., V. G., zastúpená matkou P. M. P., bytom K., V. G., proti žalovanému: T. E. , narodený dňa X.X.XXXX, trvale bytom K., O. č. XX, o zaplatenie sumy 2.050,- €, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 8. októbra 2014, č.k. 12 C 1/2014-84, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 8. októbra 2014, č.k. 12 C 1/2014-84, **p o t v r d z u j e**. 12

II. Žalovanému **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 11.11.2013, č.k. 18 C 69/2013-38, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.11.2013, návrh žalobkyne na zaplatenie sumy 2.050,- € pozostávajúcej z jednorazového príspevku v sume 250,- € na výučbu anglického jazyka, v sume 240,- € na výučbu francúzskeho jazyka a zo sumy 1.560,- € na náklady na štúdium a prípravu na prax, vylúčil na samostatné konanie; vec zostala vedená pod sp.zn. 12 C 1/2014. Rozsudkom zo dňa 8.10.2014, č.k. 12 C 1/2014-84, zamietol žalobu a žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania.

1.2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa domáha zaplatenia žalovanej sumy na tom skutkovom základe, že študuje na vysokej škole, pre zdravotné problémy nie je schopná brigádovať a aby sa mohla uplatniť na trhu práce, potrebuje jazykový kurz; na výučbu anglického jazyka sumu 250,- €, na výučbu francúzskeho jazyka sumu 240,- €. Osoba, ktorá je povinná platiť výživné (otec) platí jej mesačne výživné v sume 160,-€, avšak náklady a mesačné poplatky žalobkyne spojené s bývaním predstavujú sumu 500,- až 600,- € s tým, že jej matka je onkologický pacient, pracuje, aby sa postarala o ňu a jej sestru tak, aby mohli študovať.

2. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise Okresného súdu Bratislava II. sp.zn. 18 C 69/2013, v ktorom sa vedie konanie o návrhu navrhovateľa (otca, v tomto konaní žalovaného) proti odporkyni (v tomto konaní žalobkyne) o zníženie výživného, medzi ktorými bol príjem matky žalobkyne, inzerát z internetu o voľnom pracovnom mieste na advokátskeho koncipienta, v ktorom bola požiadavka na zamestnanca, aby ovládal strojepis, mal vodičský preukaz skupiny B, ako aj ponuka na kurz strojopisu v hodnote 156,- €, ústrižok o zaplatení poplatku za prijímacie konanie v sume 40,- €, doklady o nákupe školských pomôcok, lekárske správy a potvrdenia od lekára o zdravotnom stave žalobkyne, žalovaný predložil lekárske správy o svojom zdravotnom stave, potvrdenia o svojom príjme.

3.1. Rozsudok odôvodnil ustanovením § 65 ods. 1 až 3, § 62 ods. 1 až 6 Zákona o rodine a dôvodil ďalej, že žalovaná suma, ktorej zaplataenia sa žalobkyňa domáhala svojim otcom na uhradenie jazykových kurzov, autoškolu a zakúpenie počítačovej zostavy, nie je samostatným nárokom, keďže ide o jej potreby, ktorých uspokojovanie má byť hradené z výživného a uvedená suma predstavuje budúce neisté náklady, ktoré ešte neboli vynaložené a ani nemusia vzniknúť. Uviedol, že pri určení výšky výživného súd vychádza z vyčíslenia celkových nákladov na dieťa tak, aby výška výživného pokrývala oprávnené potreby dieťaťa ku dňu rozhodovania o výške výživného, pričom celkové mesačné náklady na dieťa predstavujú všetky náklady, ktoré mu zabezpečia aspoň základné potreby, napríklad stravu, ošatenie, zdravotnú starostlivosť, školskú dochádzku a podobne na kalendárny mesiac. Jednotlivé náklady na dieťa sa spočítajú tak, že mesačné platby na stravu, školné, zdravotné potreby, sa započítajú do mesačných nákladov na dieťa v celosti a ostatné nepravidelné náklady, ako napríklad nákup ošatenia, športových potrieb, sa rozpočítajú tak, aby sa mohla určiť ich výška na každý jeden kalendárny mesiac. Skutočnosť, v akej miere bude každý z rodičov prispievať na celkové náklady pre dieťa, určujú majetkové pomery rodiča a jeho životná úroveň.

3.2. Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a tým, že nakoľko žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, ich náhradu mu nepriznal.

4. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa dôvodiac (len) tým, že súd prvej inštancie si nespĺnil jednu zo základných zákonných povinností, keď riadne nezistil skutkový stav veci a nerozhodol v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, jeho postup je v rozpore s § 132 O.s.p., keďže neprihliadol na všetko, čo v priebehu konania vyšlo najavo. Vytkla súdu prvej inštancie, že nevykonala dostatočne dokazovanie, opomenul jej relevantné nároky, ktoré sám vylúčil na samostatné konanie, aby tieto nároky upresnila, čo aj urobila, keď na pojednávaní dňa 8.10.2014 riadne odprezentovala svoje výdavky spolu s dokladmi a uviedla, že polovica jej výdavkov je tvorená hotovými výdavkami, za ktoré už reálne svoje finančné prostriedky vynaložila. Odvolaciemu súdu navrhla preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne namietal dôvodnosť odvolania. Dokazovanie zo strany súdu prvej inštancie bolo dostatočné a prehľadné a pred skončením dokazovania zástupkyňa žalobkyne uviedla, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Uviedol, že zo strany zástupkyne žalobkyne bola vznesená iba jedna námietka týkajúca sa dokladov o jeho zdravotnom stave, ktorú súd prvej inštancie posúdil správne, pretože zástupkyňa žalobkyne nie je „odborníčka“, posudkový lekár, nemá ani lekárske vzdelanie, a preto nie je kvalifikovaná na vyjadrenie sa k uvedeným dokladom. Má za to, že napadnuté rozhodnutie je zákonné, súd prvej inštancie všetky listinné dôkazy a výpovede strán sporu riadne posúdil, jeho postup bol v súlade s ustanovením § 132 O.s.p. a opätovné vykonanie dokazovania by bolo nedôvodné. Súd prvej inštancie dospel k správnejmu právnejmu záveru, že suma 2.050,- € požadovaná žalobkyňou na uhradenie svojich potrieb predstavuje potreby, ktoré majú byť uhradené z výživného, ktoré aj platí.

6. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 31. mája 2017; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, zástupkyňa žalobkyne, upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

7. Pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení a zo skutočností, ktoré vyšli najavo najneskôr do konca lehoty na podanie odvolania [za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (zákon č. 99/1963 Zb.; O.s.p.), ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. s účinnosťou od 1.7.2016], majúci na zreteli ustanovenie § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (predovšetkým podľa ustanovenia § 204 ods. 1, § 205, § 212 ods. 1, ods. 3, § 213 ods. 1 O.s.p.). Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti,

ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Napokon táto zákonná zásada platí aj po 1.7.2016 (§ 383 C.s.p.). Odvolateľka v odvolaní neuvádzala podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

8. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ustanovením § 157 O.s.p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 212 ods. 3 O.s.p., takú ani sama odvolateľka netvrdila, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa domáha popri bežnom výživnom zaplata aj jednorazovej sumy 2.050,- € od svojho otca na výučbu jazyka anglického a francúzskeho, na úhradu nákladov na štúdiá, prípravu na prax. O úprave (znížení) výživného bolo vedené konanie na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 18 C 69/2013. Odvolací súd poznamenáva, že (len) v konaní o znížení (akejkolvek zmene) výživného súd skúma skutočné odôvodnené potreby výživou oprávneného (v prejednávanej veci žalobkyne) s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti podľa druhu vyživovacej povinnosti, jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, súlad práva na výživné s dobrými mravmi, existenciu a počet iných osôb povinných poskytovať mu výživu a na strane povinného, t. j. osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, jeho schopnosti, majetkové a zárobné pomery, počet iných osôb výživou oprávnených.

10. Odvolací súd záverom dodáva, že účelom výživného je uhrádzať nielen priebežne sa vyskytujúce (bežné) potreby dieťaťa, ale všetky potreby prospešné pre jeho vývoj. Tomu je prispôbená aj splatnosť výživného vo forme pravidelných plnení v jednotlivých obdobiach, aj keď nie je možné vylúčiť rozdielnosť odôvodnených potrieb dieťaťa v jeho priebehu. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine sa výživné platí v pravidelných opakujúcich sa čiastkach splatných vždy mesiac dopredu. Pri rozhodovaní súdu o výživnom z hľadiska uvedeného v ustanoveniach § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine je treba zohľadniť aj potreby vyskytujúce sa nepravidelne za dlhšie obdobie, poprípade potreby náhodilo vzniknuté, ktorých uspokojenie vyžaduje spravidla vyššie náklady ako predstavuje výživné stanovené podľa § 78 Zákona o rodine. Uvedené potreby ale nemôžu odôvodniť zmenu stanovenej splatnosti výživného, napr. v tom zmysle, že by oprávnený mohol požadovať pri očakávaní výskytu zvýšených potrieb výživné na viac období naraz, aj keby to vyžadovala mimoriadna situácia. Zákon o rodine, ale ani iný právny predpis, neupravuje v súdnom konaní uloženie jednorazového ďalšieho príspevku na výživu dieťaťa a povinnosť rodiča prispievať na potreby svojho dieťaťa nad rámec stanoveného výživného nie je možné dôvodiť ani zo zásady úmernosti životnej úrovne dieťaťa a životnej úrovne jeho rodičov. K tejto zásade musia súdy prihliadnuť pri určovaní výživného podľa hľadísk vyjadrených v ustanoveniach § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine a pokiaľ to schopnosti a možnosti povinného rodiča umožňujú, stanoviť výživné tak, aby mohli byť uspokojené aj ďalšie potreby dieťaťa, keď je to prospešné pre jeho ďalší vývoj.

11. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, a preto mu priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdech a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).